

je naravno in umetno dobro zavarovan. Od tam se bo odslej vršila borba naših, po številu mnogo slabših čet, z rusko premočjo.

Ako bo imela Nemčija prosto roko, bo odločitev v Galiciji padla že v tej vojski. Kakor je razvidno iz novejših dogodkov, ima nemška armada, ki se sedaj bori že več dni v prostoru med Parizom in Verdunom, popolno upanje na končni uspeh svojega orožja. Ta bitka (na francoskih tleh) je torej tudi za našo armado največjega pomena. Pri vseh naših prizadevanjih se moramo držati načela, da sta armadi Avstrije in Nemčije pravzaprav ena skupna vojna sila, ki stoji dvema mogočnima nasprotnikoma, Rusiju in Francijo, nasproti.

Važna vojna naloga je, da se v tej veliki borbi enega sovražnika za nekaj časa zadržuje, da se more med tem z veliko vojno silo napasti drugega. Ako se enkrat enega sovražnika premaga, se potem obravnava še tudi z drugim. Naše armade so doslej danojim nalogu izbornno rešile.

Ruska premoč.

Z bojišča, dne 13. septembra.

„Slovenčev“ vojni poročevalec brzojavlja: Boji so ustavljeni. Uspehov še ni mogoče pregledati. Ruská premoč šteje mnogo divizij po 16 bataljonov z artilerijo, ki ima velikanske zaloge streliva. Ruske čete dobivajo še vedno ojačenja. Naše čete imajo utrek da stopi na mesto, kjer je bilo postreljenih 10 Rusov, 20 drugih. Kljub temu se drže čudovito hrabro in opravljajo dela, ki skoro niso v človeških možih.

Tretji kor ima znatne izgube, vendar se drži naravnost sijajno. Naš položaj ni rožnat, pa tudi ne obupen, ker je mogoča dobra defenziva (odbijanje sovražnih napadov).

Borba z rusko premočjo.

Z bojišča, 14. sept. ob 5. uri 30 zjutraj

Vsi deli naše armade so se borili dosedaj z veliko rusko premočjo. Vsaka vrzel, katero so napravile naše čete v sovražnih vrstah, je bila takoj zopet iz neizčrpnih ruskih rezerv izpopolnjena.

Naš vojni plen in število ruskih ujetnikov je v očigled tej velikanski sovražni sili res nekaj občudovanja vrednega. Vse te pridobitve naše armade so neprecenljive, če se pomisli, da so se naše čete več tednov morale z velikim naporom ustavljanju sovražniku in niso v teh bojih izgubile prav ničesar na svoji nezljomljivi odporni sili.

Ker razpolaga sovražnik z ogromno premočjo, velja za našo armado najvišje pravilo, da skuša z malimi žrtvami doseči čim mogoče velike uspehe. Žrtve, katere ima naša armada vsled svojega napadalnega bojevanja, so žal že zelo velike. Način dosedanjega bojevanja, po katerem se naše čete v dobro zbranih postojankah samo branijo proti sovražnim navalom, pa zahteva manj žrtev in daje podlago za novo uspešno bojevanje.

Ruska premoč, ki se je pojavila posebno v bojih zadnjih dni, se da s števkami težko določiti. Gotovo pa se sovražna vojna sila ne precenjuje, ako povdarmo, da ima sovražnik blizu pol milijona več vojakov proti nam, kot jih imamo mi. Že samo število ruskih divizij, kakor tudi število moštva, ki ga šteje vsaka posamezna divizija, je mnogo večje kot naše. Poleg tega pa imajo Rusi, kakor je razvidno iz novejših dogodkov, pripravljene za vojno črto močne nadomestne rezerve.

Presenečenje vzbuja tudi dejstvo, da ruske čete zelo potratno ravnajo s strelivom. Radi tega se domneva, da so Rusi imeli že davno pred vojsko v bližini naše meje pripravljene velike zaloge streliva. Te zaloge so najbrž izredno velike, med tem, ko so morale naše čete s strelivom zelo štediti.

Končno se mora še upoštevati, da je dosedanje bojno polje za našo armado preobširno in so imeli s tem Rusi ugodno priliko, da izrabijo svojo veliko premoč. Iz teh vzrokov je bilo nujno potrebno, da so se naše čete umaknile na ugoden prostor, da se bodo od tam odslej branile proti ruskim napadom. Nikakor pa ni naša armada še dosedaj doživelka kakega poraza.

Rusi prej mobilizirali kot mi.

Z bojišča, dne 13. septembra.

V poročilih o zmagaah Danklove in Auffenbergove armade se je povdarjalo, da se nam je posrečilo, preprečiti ogroženje našega levega krila (pri Lublinu). Sedaj pa, ko so Rusi poslali proti nam ogromne svoje vojne čete, je to krilo bilo res ogroženo.

Avstrijski napadalni načrt je bil prvotno izbrano uprizorjen ter na vseh delih bojišča sijajno izvršen. Predpogoj za dober uspeh našega napadalnega

načrta je bil, da se naša mobilizacija poprej izvrši kot ruska in se tako Rusiji onemogoči, da bi vrgla proti naši armadi vso svojo velikansko vojno silo. Ko pa se je bitka v Galiciji pričela, je prišlo vedno jasneje na dan, da je bila ruska armada mnogo poprej mobilizirana nego naša in je bila tudi poprej kot naša pripravljena za boj.

Pritisk ruske armade je bil zadnje tedne vedno silnejši, akoravno so naše čete z neprimernim junastvom in levjo hrabrostjo zadrževali sovražnika.

Dosedanji razvoj avstrijsko-ruske vojske.

Dunaj, dne 14. septembra.

Z bojišča se poroča o bojih pri Lvovu: Prvotni namen je bil ta, da se prodira ob obeh straneh reke Visle. Na levi strani je bilo prodiranje uspešno do prostorov pri Kamionki, na desni pa v zmagovitih bojih pri Frampolu in južno pri Krasniku in Niedrzwiči duzi. Armada generala Dankl je prodrla do Lublina, med tem, ko so istočasno zmagovito prodirale čete generala Auffenberga v smeri proti Cholmu. Armada generala Auffenberga je porazila Ruse pri Zamoscu in jo je nato krenila izhodno proti reki Bug, kjer so se pojavile močne ruske čete, katere je skupno z armado nadvojvode Jožeta Ferdinanda porazila v bitki ob reki Huczwa. Te čete, čeprav združene z mnogimi izgubami, so imele brezvonomo najboljši ucinek.

Istočasno je bila zapletena v boje naša lvovska armada z mnogo številnejšim sovražnikom, ki je prodiral v smeri od Brody-ja. Vsled ruske premoči so se naše čete umaknile zahodno do Lvova v prostoru Weresnica. Toda tudi tukaj je bil sovražnik v premoči. Prišlo je do druge bitke pri Lvovu. Armada generala Auffenberga je prodrala proti Rava-Ruski in trčala na nove močne sovražne čete. Brezvonomo so namreč Rusi v zadnjem času pritegnili velikanskih ojačenj. Ni dvoma, da so imeli Rusi mnogo več izgub, kakor naše čete. Naše čete so tedaj imele dovolj časa, da se zborejo in zavzamejo nove postojanke. Trenutno vlada mir na bojiščih.

Nemški glas o drugi bitki pri Lvovu.

Berolin, dne 13. septembra.

Berolinski „Lokalanzeiger“ piše, govorč o drugi bitki pri Lvovu: Nemogoče je govoriti o tritedenskem borenu hrabrega zaveznika proti silni premoči, ne da bi izrazili svoje občudovanje žilavosti in nemajme hrabrosti avstro-ogrskih čet. Če se posreči kaki armadi, pod najugodnejšimi razmerami bojevati se tri tedne, če pa potem utrujena in vendar pripravljena na boj zopet proti veliki premoči, ki se je zaganjala v njo, še vedno stoji na braniku, potem je izvojevala moralno zmago, pa naj bo tudi boj neodločen. Ponosni smo na tega avstro-ogrskega vojnega tovariša. Prepričani smo, da bo sledila zmaga v bližnji prihodnosti njenim ponosnim zastavam in naj bo svet poln šib.

Nadvojvoda Friderik in prestolonaslednik Karl Franc Jožef na bojišču.

Dunaj, 10. septembra.

(Urađeno.) Med današnjo bitko so prišli na bojišče vrhovni armadni poveljnik nadvojvoda Friderik s šefom generalnega štaba baronom Konradom Hendorf in nadvojvoda prestolonaslednik Karl Franc Jožef.

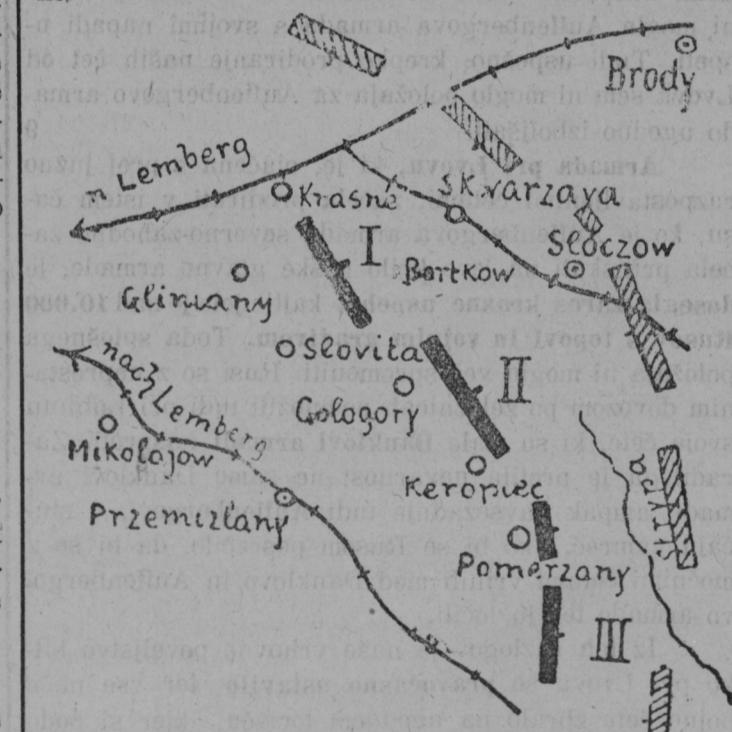
Kako je v bitki.

Ena najkrvavnejših bitk na ruskih bojiščih je bila ona pri Komarovu, kjer je armada generala pl. Auffenberga porazila ruska krdela. Ranjenec, honvedski stražmojster, pripoveduje naslednje zanimive podrobnosti: Dne 28. avgusta naš je ob rani zori vzbudilo treskanje topov. Dobili smo povelje, korakati naprej in se pripraviti na boj. Tvorili smo rezervo. Toda celi dan smo morali brezdelno gledati, kako se pred nami razvija velikanska bitka. Od vseh strani so se dvigali lahni oblački dima, z vseh gričev so tulili topovi, od blizu in daleč so gromeli in švigli strelji — nepopisna, nepozabna glasba smrti je orila celi dan po poljanah. Solnce je zašlo. In v mraku smo videli švigli topovske krogle kakor velikanske rakete. V tem smo zaslišali v naši neposredni bližini pokanje pušk, ki je postajalo od trenutka do trenutka živahnejše. V divjem galopu se nam že približa ordonanca s povelji od brigadirja. Naši oficirji so skočili po koncu. Par trenukov na to so se oglasile naše trombe: Pozor! Bilo je že pozno zvezčer, ko smo se podali na pohod. Kakor velikanska kača so se vlekle naše čete čez ravnino. Videl sem, kako se po njej pregibljejo goste sence, slišal sem vpitje in kričanje; od daleč se je čulo strahovito klepetanje mitraljez. Mimo nas se je v tem trenutku že gnala gosta truma češkega regimenta z nasajenimi bajoneti k naskoku. Nekaj strašnih minih je prešlo. Naenkrat naše trombe glas: Nasadite bajonet, in

skoraj nato: K naskoku! Častniki so nam kazali sovražnika: prišli smo mu bili v bok. Še trenutek. Še krafka povelja. In naenkrat je zašumelo v naših vrstah: Ura, ura! Prijel sem puško z vso silo, — ne vem, kaj sem kričal, ne vem, kako sem hitel sredi svojih tovarishev naprej — vem le, da se je moj bajonet zaril v mehko, da sem suval in suval, da sem skakal čez trupla, da mi je tu in tam pada gorka kaplja krvi na roke in da se navzlič vsemu našemu pritisku ruske vrste niso hotele umakniti. Divje kričanje in rohnenje me je obdajalo, pred očmi so se mi delali ručeci kolobarji. Ustnice so mi krvavile. Že so ležale pred menoj cele grmače mrljev in ranjencev in sovražnik se je še vedno držal. Naša stotinja je omagovala. Pričeli smo se korak za korak umikati. Slišal sem stotnikov glas: Držite se, fantje, še trenutek, pomoč je že tu! — V boju so posegle sveže naše čete. Znova smo zakričali, znova smo že zopet suvali v temno rusko maso, ki je stala pred nami. Naenkrat sem zagledal pred seboj prazen prostor — nobenega sovražnika več. Rusi so se bili v divjem begu umaknili. Od leve in desne so jih naše čete prijele. Nepopisno navdušenje se nas je polasti. Šli bi bili takoj zopet naprej. Toda novi in sveži polki je bil med tem že koračal skozi presek, ki so ga napravili naši bajoneti, ter napadel rusko fronto v hrbitu. To je odločilo zmago. Tisoče sovražnikov smo zajeli. Mimo našo je jahal general: Bravo, junaki, izvrstno ste se obnašali! Oči so se nam iskrile, toda odgovoriti nismo mogli, tako smo bili utrujeni. Zapalili smo si cigarete, počasi so se nam vračale moči. Ob luninem svitu so nam naši častniki čitali polkovno povelje: Dragi fantje, zmagali smo! Druga dne je pričela bitka znowa. Pomikali smo se že proti reki Huczi. Tam me je začela sovražna krogla v nogu.

Bojišče v prvi bitki pri Lvovu.

Spodaj stojeca slika nam kaže, kako je bil razpostavljen naš graški (III.) armadni zbor v boju pri Lvovu, kateri so se začeli dne 26. avgusta in so trajali do časa, ko so naše čete izpraznile mesto Lvov (Lemberg). Slika je napravljena po izpovedi nekega očividca, ki se je udeležil bitke za Lvov in je imel pregled čez vse bojišče za Lvovom. Na levem krilu našega kora so stali skoro sami slovenski polki, in sicer: Stajerci, Istrijanci ter Bošnjaki; v sredisu: Korošci, Bošnjaki in Kranjci, na desnem krilu (na jugo-vzhodni strani) pa naši domobranci. Kakor znamo, so te junake čete več dni vzdržale v boju proti petkrat močnejšemu sovražniku. Končno so se morale umakniti, ker so to zahtevali važni vojaški oziri. Pri Gologoryju je padel pisatelj „Krščanske vojaka“, slovenski vojni kurat Valentin Rozman. Črne črte na sliki pomenijo avstrijske čete, prečrteane ruske.

„Kjer čeda, tam naj bo tudi pastir.“

Lvov, 9. septembra.

Rusinski grško-katoliški nadškof (metropolit) v Lvovu, grof Szepptycki, se je kljub prigovarjanju od strani avstrijskih uračnikov in drugih vplivnih oseb, branil, z našimi etnami vred zapustiti Lvov. Rekel je: „Kjer je čeda, tam naj bude tudi njen pastir!“ Rusi so sedaj, ko so se polastili Lvova, metropolita grofa Szepptyckega ujeli.

Trobenta...

„Az Est“ poroča, da mu je neki ranjeni oficir sledče povedal: Bili smo v bitki pri Nowosielsici in smo jurišali. V mojem regimentu so bili sami pristni

Madžari. Vojaki so marširali, kakor bi tekli za stavo. Poleg mene je tekel trobentač. Okrog naših ušes so švigate krogle, kakor bi se mušice igrale v solnici luči. Pogled sem na trobentača in videl, kako je z napetimi lici poskušal trobentati. Naenkrat je vzei trobento iz ust, pogledal va-njo, jo na vso moč streseil in vnovič skušal trobentati, a zaman. Hiteli smo naprej. Trobentač je rekel: Gospod poročnik, trobenta noče peti. Hiteli smo dalje. Trobentač je s trobento udaril ob koleno, jo tokel s pestjo in jokajem povil: Gospod poročnik, trobenta noče peti. Postavil jo je zopet na ustna, tedaj sem slišal, da je zadnjikrat hričavo zapela... Trobentačev obraz je bil bled, pogled je ugašel, na suknji je bila kri. "Tvoja pluča so prestreljena..." sem mu hotel reči, a v tem trenotku je že obležal na zemlji. Ce je umrl, ne bo nikdar izvedel, zakaj je njegova trobenta izgubila glas.

Naša artilerija izborna strelja.

Budimpešta, dne 12. septembra.
Včeraj je 300 galških orožnikov spremilo iz

Lvova po železnici kakih 1000 ruskih ujetnikov. Pripeljali so se na postajo Szikosa. Med ujetniki, katere so naši zajeli večinoma pri novi veliki bitki pri Lvovu, so se nahajali tudi višji russki štabni častniki. Nasproti orožnikom so se izjavili russki častniki, da zelo občudujejo, kako izvrstno, da, naravnost izborna, strelja avstrijska artilerija. Zanimivo je tudi, kako so pripovedoval russki častniki, da avstrijska artilerija ni pri nobenem spopadu prišla russki tako blizu, da bi se borili obe oko v oko.

Pogreb na bojišču.

Z bojišča smo dobili naslednjo notico slovenskega vojaka: Po nekem boju smo pokopavali mrljice. Vsem, ki so padli, smo vzel izkaznice in vrednostne stvari, ki jih je spravl nek zdravstveni častnik. Med tem se so kopali grobovi. 5 m v kvadratu. Prijatelj in sovražnik, smrt vse zravna, spita drug poleg druga; ena plast mrljčev, ena plast apna. Vsak grob

dobi številko, da se tudi v poznejših časih ve, kdo počiva v njem. Ko se položi zadnja plast, stopi k grobu vojni kurat. Resne besede govori in nato blagoslov vse, ki tu počivajo. V paradi stoji poleg groba stotnika. Nobene salve ne ustreli, ker bi izdalo našo postojanko, samo povelje: „Glejte na desno! K molitvi!“ in prst se meče na mrtve junake...

Poveljnik Rusov pred Lvovom.

Poveljnik russkih čet pred Lvovom je po poročilu ruske brzozavne poročevalnice general Rouszky, 60letni vojak, ki se je boril v rusko-turški vojski kot poročnik. V začetku vojske proti Japonski je bil poveljnik II. armadnega zabora v Mandžuriji, nato pa je bil dalje časa v pokoju. Na predlog vrhovnega poveljnika velikega kneza Nikolaja mu je sedaj car zradi njegove hrabrosti podelil red sv. Jurija III. in IV. razreda.

Glasovi o junaštvu slovenskih vojakov.

Junaški graški armadni kor.

Nek častnik, ki stoji sedaj s svojo četo v veliki bitki pri Lvovu, je pisal svojemu znancu z dne 9. septembra sledenč:

Od včeraj naprej divja v prostoru pri Lvovu z opet v elka bitka. Upam, da se bo ta borba končala za nas ugodno. Naši vojaki so že v prvi bitki naskočili sovražnika kot „vragi“. Ni nam bilo močce, jih obdržati nazaj. Naši fantje niso prej odnehalni, dokler niso sovražnika, ki so ga imeli pred seboj, potoliki. Posebno junaško se je bil naš graški (III.) kor. Slava mu! Sedaj stoji naš junaški zbor zopet svež v novem boju.“

Slava pešpolku št. 87!

Kakor sporoča „Slov. Nar“ častnik, ki se je vrnih ranjen z bojišča, si je s podnještajerski slovenski (celjski) polk štev. 87 stekel na bojišču posebno slavo. Posebno sijajno so se držali naši spodnještajerski fantje v bitki pri Rava-Ruski 26. in 27. avgusta. Zborni poveljnik je naš polk ponovno pohvalil. Mnogi „sedeminosemdesetniki“ so si zaslužili z junaškimi čini kolajne. Poročila, da je imel 87. polk ogromne izgube, so znatno pretira na a.

Pešpolk št 27 v boju.

Nek vojak 27. (graškega) pešpolka pripoveduje, s kako strahovitim junaštvom so se borili vojaki 27. pešpolka v Galiciji zoper številnejšega sovražnika.

Bilo je dne 26. avgusta, ko je napočila jutranja zora. Naš oddelok je lepo tiho prodiral proti sovražni postojanki. Sli smo naprej z našimi malimi konjički. Kar koprneli smo po sovražniku. Vsled napornih maršov v zadnjih dneh in vsled hude žeje smo imeli le samo eno željo: Naprej! Žejo smo si gasili navadno po noči, ker se nam je po dnevu studila voda, katero smo zajemali iz mlakuž. Sleherni vojak je čutil potrebo, da se mora sovražnika prav kmalu napasti. Mi sprednji smo pokrili naše majhne topove z zelenim vejevjem, da jih sovražnik ne zapazi. Noč je bila tako mrzla, da smo morali hitro korakati, da si ogorjemo otrpane ude. V našo največjo nevolo je pa prišlo povelje: „Stoj!“ Takoj smo se postavili za nek zavarovan kraj in smo čakali. Iz daljave smo slišali volto gromenje topov, vmes pa pokanje pušk in življanje svinčenk. Bitka se je začela. In zopet smo korakali dalje. Iz neke višine smo zagledali sovražnika. V tesno sklenjenih skupinah smo prodirali dalje. Vkljub precejšnji daljavi smo že razločno slišali glasove iz trobent. Sovražnika, ki se nam je bližal, so obdajale goste megle prahu. S svojim silnim navalom so nas nameravali pomanjtrati, Krogle so neprestano frčale, granate pokale, ki so se razletele. Namerili smo puške na prodirajočega sovražnika.

Vkljub temu, da sem grozno vznevoljen, moram povdarijati, da so krogle iz russkih topov bile izvrstno namerjene. Razdaljo med nami in Rusi so že mnogo poprej označili ovaduh sovražniku. Naši vojaki je bilo zraven že mnogo manj. Toda vstrajati moramo! Srapneli in granate so nam napravile veliko izgub. Kos srapnega je zadel mojega tovariša v trebuh, bil je priči mrtev. Kmalu nato je odtrgal granata našemu naredniku zgornji del glave. Obdajana prah smodnika. Zadoneli so klici: „Hura!“ Vsled neprestanega streljanja so postale cevi pušk vroče. Mi smo streljali neumorno dalje, čeprav naš je bilo vedno manj. Umreli ali zmagati, to je bilo naše geslo. Toda v trenotku, ko sem hotel zopet seči v torbico po patroni, me je zaskelelo na hrbitu, pred očmi se mi je stemnilo in padel sem na skrinjo za strelivo.

Še le 2 dni pozneje sem se prebudil v bolnišnici. Srapnel mi je raztrgala levo pleče, k sreči samo meso. Naši vojaki so spodili sovražnika, ki je imel veliko izgub.

V tem boju sem prejel krst s svinčenkami.

Slovensko junaštvu brez primere.

Častnik nekega lovskega bataljona, ki se je udeležil zadnje dni meseca avgusta bojev v izhodni Galiciji in je bil tam ranjen, pripoveduje:

„Naš bataljon je bil razpostavljen v neki manjši vasi in je imel skupno z oddelki 3 infanterijskih polkov nalogu, da zadržuje velike, proti naši armadi prodirajoče russke čete. Jaz sem dobil povelje, da moram s svojo četo, ki je štela 90 mož, prodreti do nekega gozdnega roba in od tam opazovati prehod russkih kozaških čet, katere so naše kavalerijske patrule naznanile. Mi smo ležali dobro zavarovani v gozdu, ko je iz bližnjega, nam nasproti ležečega gozda, prijava kozak, se oprezzo ozrl na vse strani, potem pa v skoku dirjal na prosto polje, ki je ležalo med našim in nasprotnim gozdom. Kozak je potem mirno obstal pod nekim drevesom v naši bližini. Prvemu kozaku so kmalu nato sledili še drugi. Ko ta kozaška predstraža ni opazila nič sumljivega, je v manjših presledkih prijal še kozaški oddelek kakih 30 mož.

Z veliko težavo sem zadrževal svoje moštvo, da ni začelo streljati na kozake. Držati sem se moral strogo danega povelja, da ne izdam z nepremišljenim streljanjem prodiranja naših čet ter obenem tudi izsledim, v kateri smeri se bo vršilo prodiranje russkih oddelkov. Čez nekaj časa se je kozaška patrulja odstranila; jaz sem takoj poslal našemu bataljonu poročilo o tem, kar sem opazil. Po tem dogodku nam ni bilo več dolgo čakati in že smo prišli v boj z mnogo močnejšo sovražno četo. A sovražnik je bil napram nam močnejši samo po številu. Junaštu naših čet se je do dobra posrečilo, zadržati sovražnika in mu prizadjeti velike izgube. Naši vojaki se niti za trenotek niso strašili smrtonosnih krogel, ki so frčale mimo naših glav. S skorodra neprimernim junaštvom so slišali naši fantje in možje, večinoma Slovenci, proti sovražniku. Kljub vsem velikim naporom, katere so že pred bitko prestali, ne ozirajo se na naporno hojo in veliko vročino ter vse neprilike, katere smo prestali v težavnem, blatno-peščenem ozemlju, so naši vrli slovenski vojaki vedno naskakovali sovražnika z veliko prožnostjo in srditostjo.“

Slava našim domačim slovenskim junakom!

Slovenec zaplenil rusko zastavo.

Slovenski ranjenci pripovedujejo, da je v boju z Rusi Slovenec Lovšin zaplenil zastavo nekega russkega polka. V hudem boju, v katerem so bili slovenski fantje, je iztrgal Russom rusko zastavo in si jo ovil okoli telesa ter se boril dalje. Lovšin ni ranjen ter se boril dalje na russkem bojišču.

Kaj pripovedujejo naši fantje o kozakih.

Pravega poguma Rus nima, a utrjeni so bili dobro. Stali so v izkopanih jarkih, nad jarki so imeli deske in streljali in streljali, češ, enkrat bo že zadelo. Kadar smo pa naskočili, takrat so pa izgubili pogum. Bežali so ali pa dvigali roke kvišku. Ce bi ne bilo njihovih topov! Pa kozaki! Tega nismo prej vedeli. Mnogi imajo na konjih pritrjene male topovčke; prijaše skupina kozakov in vrti na konjih te topovčke, ki učinkujejo kakor strojne puške.

Iz dnevnika slovenskega vojaka.

V bolnišnici II. državne gimnazije v Ljubljani se nahaja rezervist Jožef Horvat, 27. domobranskega polka, doma iz Kamenvrha pri Zagradcu, ki je na bojišču popolnoma izgubil glas. Horvat je natanko posidal svoje doživljaje v vojski. Iz njegovega dnevnika prinašamo sledenč zanimivosti:

„V ogenj smo prišli dne 26. avgusta. Ob 8. uri zjutraj so pričeli leteti na nas russki srapneli. Mi se pa nismo prav nič ustrašili, ampak se še celo šalili.

Svojemu tovarišu sem rekel: „Poglej, kako Russi spuščajo čebele na nas“. Ob 3. uri popoldne smo se toliko približali sovražniku, da smo pričeli streljati iz pušk. Jaz sem bil dobro krit. Izstrelil sem okoli 100 patronov. Naenkrat pa pada 1 m pred menoj granata, eksplodira, utrga vso zemljo, ki me je krila in me vrže kake 3 m nazaj. Ležal sem nekaj časa nezavesten. Ko sem prišel zopet k zavesti, nisem mogel več govoriti. Došli sanitetni oddelek me je peljal do obvezovališča, kjer so me umili po obrazu; bil sem poln prsti. Ko sem se pokrepčal, so mi rekli, naj grem do prve bolnišnice. Vzel sem svojo puško in šel po cesti. Kmalu sem jo pa zavil čez nek hrib in skozi gozd. Naenkrat zagledam v daljavi 4 russke kozake, ki so dirjali proti meni. Hitro dvignem puško v zrak in jo vržem proč. Kozaki so nato jezdili korakoma. Ko pridejo v bližino 300 korakov, hitro pograbitim za puško, poklekнем in začnem streljati na nje. Dva kozaka sta padla, tretjemu sem pa s strelom izpodbil konja, četrtem je pa pobegnil v gozd. Tudi jaz sem nato hitro odšel naprej. Posrečilo se mi je, priti brez nesreče v vojno bolnišnico.“

Svoje precej obširne zapiske konča naš vrli junak s temi le besedami: „Hudo je bilo, pa le prijetno. Vojak mora vse vzeti za dobro. Avstria mora zmagati!“

Slovenci v drugi lvovski bitki.

Z bojišča, dne 13. septembra.

„Slovenčev“ vojni poročevalci brzozavljajo: V veliki bitki pri Lvovu so se naše čete, med temi tudi naš tretji kor, po 3tedenskih neprestanih bojih bojevale z neprimereno požrtvovalnostjo. Vojni poročevalci, ki so bili navzoči pri bojih, so polni hvale o naših rojakinjih.

Poročila, došla v sredo 16. sept.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Dankl in Auffenberg pri glavni armadi.

Z bojišča, dne 14. septembra.

Danklova in Auffenbergova armada sta se združili z glavno armado.

To je zelo veselo poročilo, ki nam potrjuje, da se je tudi drugo umikanje izvršilo mirno in redno po načrtu.

Po drugi bitki pri Lvovu.

Več 100.000 Rusov mrtvih in ranjenih.

Poročevalci lista „Reichspost“ poroča z bojnega polja: Naša armada je v svojih novozavzetih postojankah po naravnih in umetnih obrambnih napravah dobro zavarovana. Častniki kakor tudi moštvo naše armade si bo lahko v teh postojankah malo odpocilo od dosedanjih napornih bojev, bo lahko tam skrbelo za snago svojega telesa in dobilo tudi dovolj hrane. Sempatije bo moglo tudi mirno spati, česar so čete dosedaj že delj časa silno pogrešale.

Obenem se bo za utrjeno črto sedaj lahko mirno skrbelo, da se naše čete izpopolnijo, da se armada dovolj preskrbi z vsemi potrebnimi vojnimi potreščinami, kar ji je dosedaj manjkalo za uspešno ustavljanje mogočno pripravljeni in v veliki premoč proti nam prodirajoče russke armade. Naše orožje je prizadljalo Russom že ogromne izgube. Te izgube znašajo več stotisoč mož mrtvih in ranjenih. Vsa sila

ruskega naskoka je buknila ob našo armado. Ni nam sicer bilo mogoče se otresti tega silnega naskoka, a prenesli ga vendar smo, ne da bi bila naša vojna sila zrahljana ali pritisnjena ob stran. Sovražnik je bil prepričan, da se mu bo posrečilo, samo z enim silnim udarcem razdrobiti našo očetnjavo. A hudo se je zmotil!

Kakor je iz dosedanjih bojev razvidno, se je Rusija že od letošnje zgodnje pomladni tajno, a strastno pripravljala na vojsko. Njena armada je bila že več mesecov pred izbruhom vojske do dobra pripravljena za bliskovit nasilen napad na avstrijske postojanke. Za naglost se je poskrbelo posebno vsled tega, ker so bili naši sovražniki prepričani, da bo tudi nemška armada v naglem prodiranju napadla Francijo. Vpad nemške armade v Francijo se je v resnici izvršil in se tudi popolnoma posrečil, akoravno je trčila nemška armada na močno in po angleških in pa belgijskih armadah pomnoženo in ojačeno francosko vojno silo. Poleg tega je morala nemška armada najprvo stregi veliki francoski trdnjavski obroč.

Glavni uspeh dosedanje evropske vojske leži v tem, da Francija zmanj kliče Rusijo na pomoč proti Nemčiji. Rusija je namreč vsled močnega odpora naše avstrijske armade kljub svoji mogočni armadi zvezana ter se ne more premikati, kakor so si gospodje Rusi želeli. Rusija je s svojimi 175 milijoni prebivalcev napram Nemčiji v tako neugodnem položaju, da ne more proti njej postaviti večje armade, kot jo je postavila mala Srbija proti Avstriji. Nemčija je poslala v Izhodno Prusijo proti Rusom skoro same pruske domobranske in črnovojniške čete, katerim se je posrečilo, da so premagale in uničile najboljše ruske čete, med njimi cel ruski carjev gardni kor. Tako dobro so se dosedaj držale avstrijske in nemške zavezniške čete proti Rusiji, ki ima v Evropi izmed vseh držav največje število prebivalstva. Vsled tega gojimo tudi upanje, da bo končna zmaga na celi črti naša!

Avstrijci ujeli skupaj 50.000 Rusov.

Budimpešta, dne 15. septembra.

Poročevalec lista „Pester Lloyd“ piše: Naše čete so do današnjega dne še nepremagane. Le vsled velikanske ruske premoči je nastal zadnji čas položaj tak, da se je morala naša armada umakniti s prejšnjih postojank in si poiskati novo, boljše zbirališče naših čet. Radi tega je bilo ustavljeni zmagovali prodiranje Danklove armade; ob enem pa tudi general Auffenberg ni mogel popolnoma izrabiti svojih zmaga ter doseči določen mu namen. Kakor priovedujejo naši vojaki, je na mestu, kjer je padlo 10 Rusov, stopilo v nastalo vrzel 20 novih mož. Sedaj bo najbrž zopet nastopil kratki odmor v bojevanju, da se naše čete, katere že mnogo noči vsled naporne hoje niso skoro nič spale, zopet malo odpočijejo. Naši oddelki se le s težavo zadržujejo, da v svojem velikem navdušenju ne naskočijo na lastno roko prodirajočega sovražnika. Naša armada je prešla nezlomljena v deffenzivo, to se pravi, da je spremenila svoj napadalni vojni načrt tako, da se bo odslej, dokler ne bo prišla zopet ugodna prilika za napadalno bojevanje, samo branila pred rusko premočjo. Ruska armada se bo ob tej naši trdni skali skoro gotovo razbila.

Prednost naših novih postojank obstoji v tem, da je našim četam mogoče kriti in varovati prometne zveze — železnice in ceste — ter sploh zveze z vsemi deli naše armade.

Odločilna zmaga, katera je bila že skoro v naših rokah, je izostala, ker so se severno od vojne črte pri Rava-Ruski (proti Auffenbergovi armadi) pojavile ogromne nove ruske čete. Kljub temu novemu pojavi so naše čete še vedno napadale sovražnika. Akoravno se nam ni posrečilo, da bi popolnoma izvojevali zmago nad sovražnikom, vendar smo z dosedanjim bojevanjem dokazali našo nezlomljivo voljo. Na naši novi obrambni vojni črti bodo v kratkem času zbrane vse naše razpoložljive vojne sile. Ko bodo te naše čete razvile svojo popolno moč, bo prišlo tudi do končne odločitve. Naše čete, katere so svoje napadanje še-le vsled ponovnega povelja prekinile, so do sedaj ujeli najmanj 50.000 Rusov. Naša armada je prej ko slej močna in silna ter se ne boji nobenega sovražnega navala.

Ko dobijo naši čitatelji današnjega „Slovenskega Gospodarja“ v roke, se bodo pričele naše junaške čete, med njimi tudi naši vrli slovenski fantje in možje pripravljati na nove boje. Bog ž njimi!

Rusi arretirali nadškofa Szeptyckega.

Lvov, dne 15. septembra.

Grško-katoliškega nadškofa v Lvovu, grofa

Szeptyckega, ki ni hotel zapustiti Lvova, ko so se Rusi mestu približali, so ruske vojaške oblasti arretirale.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Na našem južnem bojišču ni o Črnogorcih nič več slišati, pač pa Srbi redno vpadajo v Slavonijo, kar pa se redno končuje z njihovim porazom. V Srbiji sami je razpoloženje zelo potro. Ljudstvo je nevoljno nad kraljem in prestolonaslednikom, ki sta ga tirala v vojsko, od katere nimajo nič pričakovati, razven konca srbskega kraljestva. V Novi Srbiji je upor čisto javen in tam se Srbi sploh ne morejo smatrati več za gospodarje. Uvoz živil in streliva iz Soluna postaja vsled tega vedno bolj težaven. Da tudi v Stari Srbiji ljudstvo ne revolucionira, ga krmijo vojaški krog z najdebelejšimi lažmi o svojih in ruskih zmaga. Toda laž ima kratke noge.

Boji v Slavoniji.

Srbske čete so vpadle v Slavonijo tudi v bližini Belgrada ter pri Ciganskom otoku prekoračile reko Donavo in prodrele do avstrijskega mesta Zemun. Srbi so mesto Zemun obstreljevali. Avstrijske čete so takoj zgrabile Srbe in jih zopet pognale nazaj čez Donavo. Kot odgovor na obstreljevanje Zemuna so avstrijske čete 2 dni obstreljevale mesto Belgrad. Mesto Belgrad je deloma zgorelo, deloma so ga pa porušili avstrijski topovi.

O bojih pri Belgradu.

Iz Zagreba prinaša uradno pregledami „Grazer Volksblatt“ dopis svojega dopisnika, očitve o bojih pri Belgradu, ki poroča sledenje: Naše bombardiranje iz Zemuna je bilo silno. Težki obrežni topovi, ki se nahajajo na betoniranih tleh in so tako skriti, da jih sovražnik ne more opaziti, so neprestano streljali na Belgrad, kjer se je vnele skladishe bencina in pokrivalo s svojim dimom mesto. Monitorji so se izborno obnesli. V mesto Zemun so od časa do časa padali šrapneli, ki pa niso povzročili veliko škode. Ljudje so prvotno govorili, da imamo 1300 ranjencev, a pokazalo se je pa, da jih imamo samo 300, in to zaradi tega, ker smo zasedli otok Ciganija, ki leži ob izlivu Save v Donavo. Ta otok, ki je gosto zaraščen, so že po noči zasedli četaši in obesili na vrbe toliko bomb, da je neki ranjeni častnik reklo, da ni nobeno božično drevo tako bogato obloženo z darovi. Vrhnu tega je sovražnik streljal na nas s topovi iz Belgrada, med tem, ko so četaši streljali med vejevjem. Našlo je peklenko prasketanje, ker so pričele, zadele od krogel, eksplodirati bombe. To nam je napravilo nekaj škode. Končno smo otok popolnoma zasedli in posadko deloma pobili, deloma zajeli.

Ciganska godba v Nišu.

Sofija, dne 14. septembra.

Srbski listi so pred kratkim razširili vest, da se je srbski armadi posrečilo ujeti cel avstrijski polk z godbo v red. Od takrat res svira v mestni kavarni v Nišu godba, katere člani imajo avstrijske uniforme. Vsi so trdili, da je to ujeta avstrijska godba. Sedaj se je pa stvar drugače pojasnila: Srbi so preboleli 30 srbskih ciganov v avstrijsko vojaško uniformo in godba je bila gotova.

Zvijače Srbkinj in srbskih četašev.

Neverjetno je, kako zvito, Srbi zadajo našim škodo in izgube. Ženske se skrijejo v luknji, da jih ni mogoče videti, čez glavo pa polože velike liste neke rastline. Ko so odsle naše čete mimo luknji, prično streljati iz ozadja na naše ljudi. Četaši se vležejo na polje, kakor da so mrtvi. Puško polože čez prsi. Komaj gre naš vojak mimo njega, ga pa ustrali ali pa udari od zadej s kopitom puške.

Nemško-rusko bojišče.

Ruske čete je zadel v Izhodni Prusiji udarec za udarcem. Poražene pri Neidenburgu, Ortsenburg-Tannenborg, so se umikale proti prusko-ruski meji. Ko so se nekoliko zbrale, so bile vnovič poražene še pri Lyk. Ostanki poražene ruske armade so se pomikali proti reki Njemen. Toda tukaj jih je zadele ista usoda. Zopet so bili poraženi. V Izhodni Prusiji ni sedaj nobenega ruskega vojaka. Nemška

armada pa prodira proti Varšavi. Vodi jo general pl. Hindenburg.

Kedaj si je ustvaril general Hindenburg svoj vojni načrt.

General pl. Hindenburg se je nahajal prvotno na zahodnem francoskem bojišču in še-le pozneje mu je bilo poverjeno vrhovno poveljstvo na izhodnem bojišču proti Rusiji. V teku 24 ur se je moral odpeljati s posebnim vlakom iz zahodnega na izhodno bojišče. Med vožnjo je dobival neprestano brzozavna poročila o stanju vojne na izhodu. Svoj vojni načrt je izdelal na potovanju in od vsake postaje, kjer so menjali lokomotivo, je odpodal povelja na svojo izhodno armado. Ko je prišel na bojišče, je bila bitka že v polnem tihu. Kakor nekdaj slavni rimski vojskovodja Cesar, je tudi on lahko zaklical: Veni, vidi, vici! (Prišel, videl, zmagal.) Od tega časa naprej je sledila znamaga za zmago. Porazil je rusko Narew-armado južno od Mazurijskih jezer, kjer je padel neki ruski vrhovni poveljnik in 2 ruski veliki kneza, vklj. čez 90.000 Rusov in zaplenil skoro vse ruske topove. Nato je general pl. Hindenburg dal svoji armadi nekoliko dni odmora, da se pripravi za boj proti oni ruski takozvani Njemen-armadi, ki se je nahajala severno od Insterburga. Porazil je tudi to armado, čeprav mu je nameraval vpasti v bok 22. ruski armadni zbor. V izhodni Prusiji ni nobenega ruskega vojaka več. Trditve, da bi se nahajali Rusi v Gornji Sleziji ali pa na Poznanjskem, je popolnoma izmišljena. General Hindenburg je prekoračil prusko-rusko mejo in je zasedel rusko vladno okrožje Suwalki.

Nemško-francosko bojišče

Pozornost celega sveta je obrnjena sedaj na velikansko borbo med Francozi-Angleži in Nemci pred Parizom. Vse drugo je stopilo v ozadje, ne samo boji okoli Belforta, ampak tudi dogodki na belgijski meji. Ako Nemci dosežejo popolno zmago, in vsa znamenja baje govorijo za to, potem bo mnogo njihovega vojaštva slobodnega za vojskovanje proti Rusom, s katerimi imamo dosedaj samo mi opraviti.

Berlin, dne 14. septembra.

Na zapadnem francoskem bojišču se vršijo ob desnem krilu težki, dosedaj še neodločeni boji. Francoski poizkus, da se prodre skozi nemške čete, je bil po Nemcih zmagoval odbit. Na drugih krajih še bitka ni privela do odločitve.

Na morju.

Jadransko morje.

Angleško-francoska mornarica se zadržuje ob izhodni grški obali, v bližini otoka Krf ter noč in dan pazi na morsko ožino Otranto in na albansko vodovje. Premog, živila in strelivo dobiva iz Malte, Toulona in Bizerte.

V Jadransko morje si sovražno brodovje ne upa zaradi gosto posejanih avstrijskih min. Pošilja le majhne ladje, da pobirajo avstrijske mine. Ali se jim bo to posrečilo, je pač drugo vprašanje.

Japoncem ušli.

Japonci so prezili na nemško brodovje, ki je bilo ukrcano pri Tsingtau ter mu hoteli zapreti izhod. Toda njih nakana se jim ni posrečila. Nemci so Japoncem ušli in nemške ladje delajo sedaj Angležem velike preglavice, ker lovijo angleške trgovske ladje.

Sv. Oče in Avstrija.

Avtro-ogrski poslanik v Vatikanu, knez Schönburg-Hartenstein je izročil dne 13. t. m. kot prvi izmed zastopnikov velevlasti papežu poverilno pismo svoje vlade in je imel ta-le nagovor na papeža:

„Sv. Oče! Ker me je Njihovo Veličanstvo, cesar in kralj, moj prevzetišen vladar, blagovolil milostno imenovati za izrednega poslanika in pooblaščenca, si štejam v visoko čast, da izročim cesarsko lastnoročno pismo, v katerem se me imenuje za poslanika. Izpoljujoč poseben ukaz Njih Veličanstva, porabim to priliko, da izrazim Vaši Svetosti spoštovanja polno udanost mojega prevzetenega gospoda ter veliko veselje, ki mu je napravila srečna izvolitev Vaše Svetosti za stolico sv. Petra. Otroška udanost do sv. stolice in neomajna zvestoba do naše sv. matere katoliške Cerkve, ki so znali dolgoletnega, slavepolnega vladanja Njih apostolskega Veličanstva, sta Vaši Svetosti že itak znani. Ne vedel bi na boljši način si zasluziti visokega zaupanja, s katerim me je počastil moj vzvišeni vladar, nego da združim vse svoje delovanje v smoter, da ohranim in utrdim izvrstne odnosaje, ki tako srečno vladajo med sv. stolico in avstro-ogrsko vlado. Ponosen in srečen na izročen mi nalog, si upam prosiš Vašo Svetost, da mi pomagate pri izpolnjevanju moje naloge in mi milostno podelite zaupanje, kakor je to storil umrli papež slavnega spomina. Vse moje prizadevanje bo, da se bom tega vrednega izkazal.“

Papež se je v svojem odgovoru prisrčno zahvalil za izražene čestitke in za vdovič doprinešene dokaze udanosti in zvestobe cesarja do sv. stolice. Nato je zaprosil papež poslanika, da izroči svojemu vzvišenemu vladarju zagotovilo hvaležnosti. Nič ne more bolj odgovarjati želji papeža, kot to, kar je označil poslanik kot za svojo najvažnejšo nalogu: Vedno ohraniti najboljše odnose med Vatikanom in Avstrijo. Veliko ljubezen in spoštovanje Pija X. za Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo smatra on kot dragoceno dedčino, katero hoče skrbno varovati in ohraniti.

V zadnji urri še misil na svojo ženo.

Iz Brna se poroča: Med častniki, ki so padli na polju časti, je padel tudi stotnik pehote, Moric Navratil. V bitki pri Krasniku je prodrla ruska krogla stotniku prsi in pljuča. Stotnik Navratil se je zgrudil, a je imel še toliko moči, da je segel v žep, potegnil iz njega pismo na svojo ženo s že spisanim naslovom. Izbrisal je besedo „stotnikova žena“, zapisal „stotnikova vdova“ in izročil pismo nekemu vojaku svoje stotnije, da je izroči naprej.

Molimo!

Ponižno Te prosimo, o Bog, obvaruj v tem hudem vojnem času našega preljubega cesarja in kralja **Franca Jožefa** in njegovo vojsko! Razsvetli vojskovodje, užgi in ohrani vojakom moč in pogum, blagoslovi orožje, ki naj v pravičnem boju izbrše neštete krivice, vodi vse v blagor naše milie domovine.

Prosimo te, o Gospod, pomagaj s svojo miloščjo ranjencem, bolnikom in betežnim, odravi nji hove rane, podeli jim ljubo zdравje.

Vsem tistim pa, ki jih pokličeš s tega sveta, dodeli po svojem usmiljenju večni mir!

Slednje Te prosimo, o Gospod, podpiraj s svojo milostjo tudi one, ki so v skrbih in žalosti doma ostali! — Amen.

Razne novice.

* Duhovniške vesti. Č. g. Andrej Keček, župnik v Stopercu, je stopil v stalni pokoj.

Vest vojaškega kurata. Vojaški kurat, c. kr. profesor Janez Kociper, je poslal te dni prevzetenemu nadpastirju udanostno pismo iz vojnega polja, v katerem se priporoča v molitev.

Slovenski poslanci na straži. Iz Dunaja se nam piše: Prejšnji teden so vsi poslanci S. K. Z. temeljito pojasnili položaj na Spodnjem Štajerskem pri vseh civilnih in vojaških oblastih v Gradcu, in sicer z vspehom, ki je imel takoj dobre posledice. Tudi centralno vlado je poslanec dr. Jankovič že prejšnji teden informiral. Te dni pa sta poslanca dr. Susteršič in dr. Benkovič posredovala na Dunaju pri vseh merodajnih civilnih in vojaških centralnih uradih ter podala točno sliko o pravih razmerah na Spodnjem Štajerskem in Koroškem. Grde nakane nasprotnikov se bodo popolnoma izjalovile. Slovencem kličemo: mirno kri! — Zadnjih 14 dni se je opravilo ogromno dela, da se vsako nadaljnjo gonjo v kali zaduši. Krive bo doseglia roka pravice. Vsak slučaj hujskarije naj se poslancem, ali pa še boljše, naravnost državnemu pravdinstvu z dokazi naznani.

Izpred deželnobrambnega sodišča. Iz Gradca se nam poroča: Nadalje so iz preiskovalnega zapora izpuščeni: Franc Segula, kaplan pri Sv. Magdaleni v Mariboru; Jožef Čížek, dekan v Jarenini; Martin Medved, župnik v Laporju; abiturient Franc Sevnik; I. Rihtarič, živinodravnik v Ljubnem; Simon Pušnik, župan v Črešnjevcu; Vinko Mörnerdorfer, učitelj na Koroškem. K temu poročilu še izvemo: V Ptiju je bil izpuščen na prosto č. g. Rafael Potrč, kaplan pri Sv. Trojici v Halozah. Svoječasno poročilo „Marburger Zeitung“, da sta zaprti učiteljica Koreti v Framu in učiteljica Janežič v Slovenski Bistrici, je popolnoma neresnično. — Iz preiskovalnega zapora sta še izpuščena, kakor se nam poroča ob sklepu uredništva: Ivan Roškar, poslanec v St. Juriju v Slov. gor. in Evald Vračko, župnik v St. Ilju v Slovenskih goricah.

* Proti obrekovalcem. Obrambno društvo za duhovnike lavantske škofije je postalo dne 15. septembra 1914 na uredništvi „Grazer Volksblatt“ in pa „Bonifatius-Korrespondenz“ tole brzojavko: Lavantsko obrambno društvo za duhovnike ugovarja z največjo ogorčenostjo in z vso odločnostjo proti članku vseučiliščnega profesorja dr. Janeza Ude v „Bonifatius-Korrespondenz“ z dne 1. septembra 1914, kolikor zadevajo našo škofijo. Nadaljnje korake si društvo pridružuje. — Priomba uredništva: Kakor izvemo, se bo profi dr. Ude-ju, grofu Galenu in uredništvo „Bonifatius-Korrespondenz“ dvignila tožba pri posvetnem in cerkvenem sodišču.

* Proti obrekovanju. Iz Hoč se nam piše: Znan posestnik Miha Kac v Razvjanu je proti gosp. Rečniku pred kratkim rekel: „Ali je še v Reki (Pivoli) kaj Srbov? Župan Lebe je že eden tistih!“ Radi tega drznega in nesmiselnega sumničenja je g. župan Lebe tožil Miho Kaca radi razjaljenja časti. V tork,

dne 15. septembra, bi se bila morala vršiti sodnijska obravnava. A gospod Lebe je Kacu velikodušno odpustil storjeno pregrebo. Miha Kac pa mora plačati 20 K za avstrijski Rudeči križ ter mora poleg tega nositi vse nastale stroške.

Obrekovanje. Iz Majšberga se nam piše: Ignac Friež, posestnik v Narapljah, je obdolžil č. g. župnika, da so pobirali za Srbe. Za to obrekovanje mora plačati za avstrijski Rudeči križ denarno svoto v sodnijske stroške.

* Odlikovana slovenska usmiljena sestra. Cesar je odlikoval usmiljeno Marijo Tomec v Ljubljani kot zaslubo oskrbovalko sirot s srebrnim zaslužnim križem s krono.

* Odlikovan slovenski junak. Praporščak Anton Thaler je bil na bojišču dne 5. t. m. odlikovan z veliko srebrno kolajno za hrabrost. Odlikovan je bil, ker se je junaško boril s kozaki. V eni izmed bitk je Thaler sredi kozajskega čet neustrašeno branil brzjavno postajo in jo držal do konca klub vsem napadom. Thalerju je čestital sam ekselenc vitez Auffenberg, s slavo ovenčani zmagovalc v bitki pri Zamoscu in Komarovu. General je bil z junaškim praporščakom nad vse ljubeznicu. Vprašal ga je, kje je doma, in ko mu je Thaler povedal, da je Ljubljancan, se je prijazno nasmehnil in rekel: „Tudi moja sopoga je Ljubljancanka“. Z odlikovanjem, ki ga je dobil Thaler na bojišču iz rok takšnega znamenitega vojskodaje, kakor je Auffenberg, je počaščen ves slovenski narod, ki je ponosen na to, da se bore njegovi sinovi za dom in cesarja tako junaško, da jim zmagoviti povelenjnik sam izreka svoje priznanje in pohvalo.

* Zasluženo odlikovanje slovenskega častnika. V bojih v Srbiji ranjeni poročnik g. Pavel Cvenekel, o kogega vojnih dogodljajih smo poročali, dobi zlato hrabrošno svitino z vojnim okraskom.

* Ranjeni slovenski častniki. Podpolkovnik 17. pešpolka, g. Hrašovec, leži ranjen v bolnišnici v Kereketetu. Praporščak dr. Jožef Lebar, poštni koncipist v Gradcu, pešpolk št. 12, je ranjen v nogu in leži v Sarajevu.

* Slovenski vojak pri Lvovu. Piše se nam: Dne 8. septembra 1914 je bil v bitki pri Lvovu navzoč tudi poddesetnik Jožef Stergar, pešpolk št. 87, doma iz Kapel pri Brežicah. V svoji zvesti službi do presvitlega cesarja in domovine se je izvrstno izkazal. Pred navzočim g. majorjem in nadporočnikom je ustrelil v 10 minutah 2 ruska častnika in 8 pešcev. Bodil mu slava junaška!

* Slovenski vojak piše z bojišča. Premizl, dne 28. avgusta 1913. Toliko Vam lahko naznam, da gre vse prav po sreči, vse za dom in za cesarja! Res, kolikokrat smo govorili: Vse za vero, dom in za cesarja, in sedaj vidimo in zmagujemo, ker Bog je z nami in Marija. Ker so pri naši stotniji večinoma Slovenci se ne boje umreti danes ali jutri, samo, da bode zmaga naša. Čeprav pustimo svoje mlado življene tukaj, imamo vendar upanje, da se bodo še naši potomci spočinjali svojih pradedov, ki so se borili proti tej zahrbtni Rusiji. Rusi so mislili nas zahrbitno napasti, ali pregovor pravi: Človek obrača, Boga pa obrne! In resnično se je zopet ta pregovor izkazal. Priporočamo se vsi slovenski fantje in možje v molitev. Mihael Škodič. — (To pismo nam je poslal prijatelj našega lista.)

* Pismo ranjenega slovenskega učitelja, doma iz Žegejera pri Prevorju. Gospod Martin Vrečko, učitelj v Šoštanju, korporal pri 26. pešpolku, sedaj v Szabadka (Ogrska). Armenhaus, piše sedaj svojim znanim 9. sept.: „Predragi! Kratko naznam, da ležim ranjen v bolnici v Szabadka na južnem Ogrskem. Dobil sem rusko kroglo v levo nogo in je obtičala v kolenu. Kaj bodo z menoj naredili, še ne vem! — Kaj pa g. Blažon? — Iskrene pozdrave! (Szabadka ali Maria-Teresiopol leži ravno severno od Sabaca med Donavo in Tiso blizu Szegedina, na ogrski planjavi.)

* Najmlajši ranjenec. V zagrebški vojaški bolnišnici se nahaja 12letni dečko, ki je bil ranjen v bojih pred Valjevem. Nameščen je bil kot voznik pri nemškem vojaškem transportu in sovražna krogla ga je zadelila v nogu. Z drugimi ranjenimi vred so ga prepeljali v Zagreb.

Mraz v Galiciji. S. K. Z. in S. K. S. Z. sta že dne 28. avgusta v posebnem oklicu na spodnjeglavško slovensko ljudstvo, pozvali naše rodoljubne Slovence, s pripravljanjem in nabiranjem tople oblike. Zdravnik, ki so se vrnil z ranjenimi vred z ruskega bojišča, pripovedujejo, da je v Galiciji že sedaj, ko so pri nas še tako izredno topli dnevi in pa prijetne noči, po noči 3 stopinje mrazu. Usmilite se ubogih naših vojakov na bojišču.

* Prepovedane knjige. Dunajsko deželno sodišče je z razsodbo z dne 5. t. m. odločilo, da je razširjanje romana „Gospodin Franjo“ od Podlimbarskega, ki jo je izdala „Slov. Matica“ v Ljubljani, radi cele svoje vsebine po § 58 c (veleizdajstvo) prepovedano. Vsled tega se mora odstraniti iz javnih knjižnic.

* Slovenski gimnazijalski razredi v Celju. Vpisovanje in sprejemanje učencev v c. kr. samostojne slov.-nemške gimnazijalske razrede v Celju se vrši dne 21. septembra t. l., in sicer od 8.—10. ure za I. razred. Od 10. ure naprej za II.—IV. razred. Od 10.

ure naprej se vrše sprejemni izpit za I. razred.

— Ponavljajni in dopolnilni izpit se vrše istega dne od 8.—10. ure. Sprejemna za učence, ki na novo vstopijo, znaša 4 K 20 vin., učni prispevek 2 K, prispevek za mladinske igre 1 K, skupaj 7 K 20 vin.

* Poslanec se omračil um. Poslanec češke agrarne stranke, Vaclav Kotlara, se je omračil um. Kotlara so oddali v blaznico. (Poslanec Kotlar je tu di nam Slovencem znan. Govoril je na ustanovnem shodu Vseslovenske Ljudske Stranke v Ljubljani.)

* Podražitev čaja. Te dni je imel klub trgovcev s čajem in rumom sejo, v kateri se je povdarijalo, da so skoro vse čajeve zaloge na Dunaju in v Trstu pokupile vojaške oblasti. Ker vsled vojske ne bo mogoče uvažati čaja, je pričakovati, da se bo čaj znatno podražil.

* Sneg. Na nekoliko višjih gornještajerskih planinah je ob zadnjem deževju zapadel sneg. Živilo so morali spraviti s planinskih pašnikov v dolino.

* Naročitev sadnih dreves. Iz deželnih drevesnic v Celju, v Gleisdorfu in Bruku ob Muri, se lahko pri deželnem odboru naročijo jabolčna in hruškova sadna drevesca. Skupno se bo prodalo 28.000 sadnih dreves. Naročila sprejema deželni odbor od 15. oktobra t. l. Več v današnjem inseratu.

* Vurberg. V našem malem kraju smo nabrali za Rudeči križ in Beli križ sveto 331 K 28 vin. V cerkvi smo nabrali 65 K 10 vin., kar smo poslali na prečast škoftijski ordinarijat v Mariboru. Občina, društva in občani smo zbrali 266 K 18 vin., kar se je poslalo c. kr. okrajnemu glavarstvu v Ptuj.

* Ormož. Za župana v Ormožu je bil dne 11. septembra izvoljen trgovec Otmar Diermayr.

* Sv. Jurij ob južni žel. V nedeljo, dne 20. septembra, dobi cerkev Matere božje 7 žalosti na Botričnici tri nove zvonove. K slovesnosti posvečenja zvonov pridejo prevzeti knezoškop dr. Mihael Napotnik.

* St. Vid na Planini. Poročil se je v Celju g. učitelj Ivan Ličar z gospicijo Jožico Bračičevu, hčerko g. nadučitelja v St. Vidu na Planini.

* Naši ranjeni. Izkaz naših padlih slovenskih junakov še ni izšel. Za sedaj smo izvedeli le za sledenje: V celjski bolnišnici se nahaja medicinec Franc Bratanič iz Rogatca, ranjen v Galiciji. — V traški armadni bolnišnici leži težko ranjen naš vuet pristav Josip Ketiš iz St. Jakoba v Slov. goricah. — V ljubljanski bolnišnici se zdravijo sledenje: Anton Videršek, od 17. pešpolka, 11. stotnije, doma iz Slov. Bistrice; Ivan Kohne od 35. pešpolka, 1. stotnije, doma iz Poljan; Zabukovšek Franc, od topničarskega polka št. 7, doma iz Celja. V Pulju leži bolan Cimerman Franc, doma v Babincih pri Ljutomeru. V Gorici se nahaja: Peter Lapak, kanon 8. pol. top. polka, doma iz St. Pavla na Sp. Štajerskem, bolan. — Na bojišču je bil tudi ranjen korporal (enoletni prostovoljec) Anton Ivanuša, od trdnjavskega topničarskega bataljona št. 2, 4. stotnije, doma iz Andrencev v okraju Ptuj. — Med ranjenimi in padlimi se še nadalje nahajajo: Od 8. pešpolka: Ivan Hribovšek, strel skozi levo stegno, v vojaški bolnišnici Sarajevo; inf. Leskovčik Josip, strel v oko, vojaška bolnišnica Sarajevo; inf. Mlaker Jakob, strel v spodnjo desno leđ, vojaška bolnišnica Sarajevo; korp. Molžnik Andrej, obstrelen, vojaška bolnišnica Mostar; koren Alojzij, obstrelen, vojaška bolnišnica Mostar; inf. Oratsch Ivan, obstrelen, vojaška bolnišnica Mostar; inf. Ostermann Vincenc, strel v desno ramo, vojaška bolnišnica Sarajevo; inf. Plemenita Jurij, strel v bolnici v desno stegno, vojaška bolnišnica Sarajevo; inf. Polanec Jakob, strel v desno ramo, vojaška bolnišnica Sarajevo; infant. Prečolari Franc, strel v desno koleno, vojaška bolnišnica Sarajevo; inf. Praprotnik Alojzij, strel v desno roko, vojaška bolnišnica Sarajevo; inf. Rakun Anton, bolan, vojaška bolnišnica Sarajevo; Rozman Ivan, strel v desno stegno in prsa, vojaška bolnišnica Sarajevo; inf. Siter Josip, strel v prsa, vojaška bolnišnica Sarajevo; inf. Supanc Franc, obstrelen, vojaška bolnišnica Mostar; Vorli Franc, strel v desno koleno, vojaška bolnišnica Sarajevo; nadporočnik baron Theodor Bolschwing, ranjen; rezervni zastavnoščnik Gustav Braun, ranjen; poročnik Julian Coretti, ranjen; Ajdnik Karol, Zbelovo, ranjen; Anzelak Ferdinand, Sredme, ranjen; Verdnik Maks, Vuženica, mrtev; Veve Janez, Virštanji, ranjen; Borovčan Tomaz, Dol, ranjen; Vrečko Martin, ranjen; Brunčko Franc, ranjen; Corič Risto, ranjen; Cveteržnik Anton, ranjen; rezervni infanterist Anton Gregorič, od 87. pešpolka, 15. stotnije, ranjen; rezervni infanterist Alojz Gob, od 87. pešpolka, 16. stotnije, doma od Sv. Marka, ranjen; rezervni infanterist Hermegild Doze, 87. pešpolk, ranjen. — Od 47. pešpolka: Janez Dagastau, ranjen; Rupar Janez, ranjen.

Rudeči križ.

Za avstrijski Rudeči križ so od dne 1. do dne 13. sept. darovali: T. Makoter 2 K, Ciuhia v Vesenjak 5 K, Deučman Katrica 5 K, profesor Ivan Markošek, 2. obrok, 10 K, Lukovnjak Treza 3 K, Trstenjak Josip 7 K, Janžekovič Andrej, Leiterberg, 20 K, Podvinški 2 K, občina Dragučeva 20 K, neimenovana 10 K, neimenovana 2 K, Maček M. 20 v, Cauš Treza 2 K, neimenovana 5 K, Kmetič Simon 1 K, Lah M. 1 K, Marko Ana 2 K. V Zrečah pri Konjicah so darovali: Posojilnica 10 K, Delkiška Zveza 7.90 K, Hren Josip 2 K, Klančnik M. 1 K, Rahle Anton 40 v, č. g. Plevnik Anton 5 K, Fijavž Miha 40 v, Sadek 1 K. Skupaj 124.40 K. S prejšnjimi izkazi 1565.26 K. Hvala! — Profesor Anton Jerovšek, Maribor, Koroška cesta 5.

Sv. Andraž v Slov. gor. Vrl naš somišljenik in občinski svetovalec Martin Lovrec v Slavšini je nabral za avstrijski Rudeči križ 25 K. Županstvo je darovalo iz občinske blagajne 50 krov.

Križevci pri Ljutomeru. Tamošnji g. nadučitelj in začasni župan je nabral pri domoljubnih občinah v Križev

Važno za živinorejce!

Homoeopat. svinske kapljice „Phonol“, najboljše zdravjevalno sredstvo zoper rudečico in vranjeni prisad pri svinjah, kolikbalzam za konje, olje zoper muhe, Pearsonov „Pacolin“, najboljše in najcenejše sredstvo za razkuževanje hlevov in za za branitev kužnih bolezni, priporoča

Lekarna „H angelju varihu“ Mr. A. SIRAM,
MARIBOR, Tegetthoffova cesta 38.

Razpošiljalnica pohištva K. Preis Maribor

Stolni trg štev. 6.

Posebno ugoden nakup pohištva za spalnice iz mehkega lesa, lakirano od 90 K.; spalnice, iz trtega lesa, politirano, od 160 K.; spalnice v starouemškem slogu, moderne, od 240 K. Žimnice (vložki) K 9·50, mize K 10—, stoli K 2·50, močne postelje 14 K., šifonirane 24 K., kuhinjska kredenca 42 K., spalni divani (otomani) 31 K. Posebni oddelki za pohištva iz železa in medenine: otroške omrežne postelje od 16 K., postelje iz železa 12 K., železne omarnate postelje 24 K., umivalne mize 5 K., emajlirane postelje 40 K., postelje iz medenine in polmedenine od 60 K. Cena in izber brez konkurence, prost ogled, ilustrovani ceniki brezplačno in poštne prosto.

- Zahtevajte takoj brezplačno -
vzorce!

10.000
metrov
volnenega in polvolne-
nega blaga
se globoko pod ceno razpo-
šilja

R. Miklavc Ljubljana 205
Prva kranjska rapošiljateljska
trgovina.

Za veselice na prostem

priporočam v največji izberi in najnižji ceni:
Lampične Papirnaté krožnike
Konfete Papirnaté servete
Serpentine Dopisnice za šaljivo pošto

Zalepke za šaljivo pošto Karte za tombolo.

Največja slovenska trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami na avstrijskem jugu na debelo in drobno.

Goričar & Leskovšek
Cellie

Edina slovenska knjigarna na Spodnjem
Štajerskem.

Tisočim je že bilo pomagano!

„Zamorčev“ obliž za odpravo kurjih očes
odpravi brez bolečin, hitro in radikalno trdo kožo in kurja
očesa. Škatljica 40 vin.

„Zamorčev“ protinski in revmatični obliž
zoper bolečine v ledju, kolku in križu (hrbenici). Cena 60 v.

„Zamorčeve“ pastilje zoper goljšo (debeli vrat).

„Zamorčev čaj“ proti želodčnim boleznim in krču, deluje
krčištilno, vzbuja apetit, lajša bolečine, uredi prekinjeno
prebavo. Zavojek 1 K 50 vin.

Lekarna „H zamorcu“ mag. pharm. Karl Wolf,
Maribor, Glavni trg št. 3.
Naročila po pošti se takoj rešujejo.

Mlado, staro,
Vsak pove:

Ta pa je za me!

Ker se samo z njim krepčam,
Vedno zdrav želod'c imam!

Pristni „FLORIAN“ se dobi edino od Rastlinske
destilacije „FLORIAN“ v Ljubljani.

Ne zastonj

Ivan VESELIČ i. dr.
— v Ormožu —

katera priporoča vse potrebščine za stavbe kako:
cement, traverse, žičnata ograje itd. Vso
železnino za kovače, mizarje itd.
Veliko izbiro manufakturnega blaga, fine štofe (snkno)
na čvino itd., najbolje vrste blaga za ženske
oble, svilnate robe itd. Vso špecerijo, naj-
boljše moko itd. po najnižji ceni. Nakupovanje
zrnja, suhih gob, jajo itd. Poštena, solidna
potrežba — Prosim, prepridajte se.

JOŽEF NEKREP

tesarski mojster in
stavbeni podjetnik
Maribor, Mozartstr. št. 59
za priporoča posestnikom in
zavodom za prevzetje vseh
popravil in novih stavo v
mestu in na deželi po naj-
nižji ceni. Delo izvršim
83 točno in solidno.

Močen in priden učenec se takoj
sprejme proti mesečni plači in celotni
oskrbi v umetnin in valjč-
nem milion gosp. Štefana Lešnik v
Framu pri Mariboru. 799

Učenec,

zdrav, močan, z dobrimi šolskimi
sprejemi, zmogoš slovenskega je-
zika kakor tudi nemškega, se ta-
koj sprejme v trgovino mešanega
blaga Josip. Wagner, Šmarje pri
Jelšah. 800

POZOR! Ne zamudite!**Za jesen in zimo!**

Domači in narodni trgovci

Franc Lenart v Ptiju

priporoča bogato izbiro modernega novodošlega jesenskega
in zimskega blaga za moške in ženske obleke ter bluze.
Nadalje nudi vsakovrstno trpežno platno za životno kakor
za posteljno perilo; najnovejše svilene in tudi druge rute,
srajce, zavratnice, ovratnike, zapestnice, dežnike itd., se-
veda v zadostni izbiri.

Dobijo se tudi nepremičljive konjske plahte.

Kdo bo z blagom zadovoljen, naj pove svojim znancem,
Kdo bo z blagom nezadovoljen, naj pove meni.

Priporoča se

Franc Lenart v Ptiju.

Posojilnica v Mariboru

(„Narodni Dom“)

825

r a z p i s u j e

za prihodnje šolsko leto 1914-15 podpore za obisk
1. Deželne kmetijske šole v Št. Jurju ob južni žel.,
in sicer 2 po 280 K.

2. C. kr. državne obrtne šole v Ljubljani po 300 K.

3. Slovenske trgovske šole v Ljubljani po 280 K.

Prošnje, opremljene s krstnim listom in domov-
nico ter zadnjim šolskim spričevalom je vložiti do 1.
oktobra t. l. pri Posojilnicu v Mariboru („Narodni Dom“).

Ravnateljstvo.

**Znano je,
da se kup**

pri staroznani domači zanesljivi trgovini ne samo po ceni
ampak tudi prav dobro:

Sukneno belo (štofi za moške in dečka.)
Navomedno volno za ženske in dekleta,
Najnovejše perlino blago za obleke in bluze,
Platno belo in pisano za srajce in spodnje hlače,
Blago za postelje in rjave, brez šiva in matrace,
Srajce izgotovljene vseh velikosti za moške in ženske,
Predpasnikov velika izbir, za prati in iz črnega atlasa,
Zmirač novosti robev iz svile in za prati, kakor vseh vrst
blaga za domačo uporabo, s čimer si pri veliki izbiri in pri nizkih
cenah tudi doma svoj nakup labko dosežete po zelo ugodnih pre-
dnostih, zatorej pošljem na zahtevanje

ZASTONJ

vsakozur svojo bogato zbirko vzorcev na razpolago.

K. Worsche Maribor
Gosposka ul. 10. (Hereng. 10)

Kadi za zelje

iz trtega in mehkega lesa
v vsaki velikosti za vedno
v zalogi. Močni transportni
sodi od 300 litrov vse-
bine naprej. Liter à 10 vin.

Velika zaloga.
Fran Sulcer
sodar
MARIBOR, Kaserngasse 7.

Za poletje priporočam svojo veliko zalogo
vsakovrstnega blaga za moške in ženske obleke,
platno belo kakor pisano, cajge za hlače, srajce,
spodnje hlače, predpasnike, robce za na glavo kakor
za žepo, veliko izbir svilnenih robcev najnovejše
vrste. Posebno pa priporočam veliko izbira vsako-
vrstnega blaga za zimo — — vse po nizkih
cenih. — Pričakujem obilnega obiska se priporočam

M. E. ŠEPEC, Maribor
Burgplatz štev. 2.

Manufaktурно trgovino J. FAULAND v Ptiju se najbolj priporoča.

Razglas.

Št. II. 39491/5094.

Iz deželnih drevesnic v Gleisdorfu, Brucku ob Muri in v Celju se bodo oddale štajerskim kmetovalcem v jeseni leta 1914 oziroma spomladji 1915 sledče vrste jabolk in hrušek, skupaj krog 28.000 komadov dreves.

Od teh se bode oddalo tri četrtine kmečkim posestnikom po znižani ceni po 70 vin. komad in ostala četrtina nekmečkim posestnikom po tržni ceni 1 K 20 vin. komad, izvzemši zavitek in vozino.

Naročila sprejema deželni odbor. Naročilu se pridene potrdilo občine, da je prošnjik kmečki posestnik v občini. Če se rabijo drevesca za jesensko sajenje, se mora to v naročilu posebej omeniti in naročilo poslati vsaj do 15. oktobra 1914. Prošnja se bodo sprejemale, dokler bo kaj zaloge kakor za jesensko tako tudi za spomladno sajenje takoj po objavi tega oznanila in se bodo reševali po vrsti, kakor dojdejo.

Ved kakor 120 komadov eden posestnik ne dobi in je dotični dolžan, ta drevesca vsaditi na svojem lastnem posestvu.

Drevesca se oddajo samo proti takojšnjemu plačilu. Če je ene ali druge vrste zmanjkalo, se nadomesti z njej najbližnjo vrsto in naročilec lahko to vrsto sprejme ali pa odkloni.

Ce se nadomestne vrste ne sprejme, se mora ista obratno odpovedati.

Drevesca naj naročilci, če le mogoče, osebno prevzamejo ali pa, če se pošlje po železnici, takoj po prejemu skrbno pregledajo.

Pritožbe se naj takoi pošljejo na vodstvo drevesnice. Na poznejše pritožbe se ne bo oziralo.

Seznamek devesec.

Jabolk in hrušek, ki se bodo oddajale v sadni dobi 1914/15 iz deželnih drevesnic:

Št.	I. Jabolke	a) v Gleisdorfu			b) v Brucku			c) v Celju		
		Visoko deblo	Na pol vis. deblo	pritlikavo drevje	Visoko deblo	Na pol vis. deblo	pritlikavo drevje	Visoko deblo	Na pol vis. deblo	pritlikavo drevje
1	Štajerski mošanci	4490	280	—	600	10	—	1600	—	—
2	Vel. renški bobovec	1376	23	—	2200	30	—	750	—	—
3	Ananas rajnate	84	—	65	—	—	—	160	—	40
4	Baumanova reneta	497	65	2	370	15	100	600	—	20
5	Damason reneta	55	—	—	—	—	—	200	—	—
6	Kanada reneta	8	35	—	—	—	—	75	—	—
7	Belefleur rumeni	120	13	5	—	—	—	190	—	20
8	Astrachan beli	—	—	—	160	15	45	—	—	—
9	Šarlamovski	32	6	8	600	130	100	280	—	—
10	Gravensteiner	50	—	—	900	82	200	—	—	—
11	Prestolonaslednik Rudolf	553	—	—	—	—	—	—	—	—
12	Kardinal plemenasti	354	—	—	195	13	—	320	—	—
13	London pepinek	224	—	2	—	—	—	250	—	—
14	Ribstonov pepin	—	—	—	465	12	50	360	—	15
15	Schöner od Boskoopa	225	—	102	—	—	—	—	—	—
16	Lesnika rudeča	560	4	—	600	—	—	—	—	—
17	Huberjeva moštna jabolka	262	—	—	—	—	—	—	—	—
18	Danziger jabolko (Kantapfel)	—	—	—	435	40	—	—	—	—
19	Plemenito jabolko (rumeno)	—	—	—	480	75	45	—	—	—
20	Landsberška reneta	—	—	—	800	60	30	—	—	—
21	Zimska zlata parmena	—	—	—	300	40	—	—	—	—
22	Rudeči jesenski kalvil	—	—	—	280	35	45	—	—	—
23	Renski zakravljeni steblovnik	372	16	—	370	30	—	800	—	—
II. Hruške										
1	Dielova maslenka	45	2	160	115	16	70	40	—	60
2	Postrovka	12	—	78	—	—	—	140	—	—
3	Dobra Louisa iz Avranches	23	3	128	145	13	50	—	—	50
4	Liegeljeva maslenka	—	—	—	—	—	10	—	—	—
5	Olivier de Serres	—	—	80	—	—	—	—	—	45
6	Pastorka	55	3	67	60	3	70	80	—	—
7	Salcburgerica	7	2	—	60	—	55	—	—	20
8	Zimska dehantska hruška	40	4	45	—	—	—	—	—	—
9	Jelenka	406	23	—	480	40	—	—	—	—
10	Weilerjeva moštna hruška	390	20	—	470	30	—	200	—	—
11	Boskovka podolgovasta	—	—	—	135	12	—	—	—	—
12	Tepka	—	—	—	—	—	—	150	—	—
13	Štajerska moštnica	160	—	—	50	—	—	—	—	—
14	Rudečna deželna hruška	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skupaj		10.300	499	742	9270	695	870	6445	—	270

Razven teh se bo oddalo po znižanih cenah 450 komadov orehovih visokih dreves, 50 pritlikovih breskev in 200 pritlikovih marelic iz drevesnice v Celju in Gleisdorfu, 750 kom. črešnjevih in 200 kom. višnjevih visokih in srednjih visokih debel iz deželne drevesnice v Brucku.

Gradec, dne 7. septembra 1914.

Od Štajerskega deželnega odbora.

821

Ugodno kupite v trgovini

Spalne sobe od 150—1000 K, jedilne sobe od 150—1000 K

otomane, divane, madrace, zagrinjala v različnih najnovejših slogih.

Razpošilja na vse strani!

E. ZELENKA

pohištvo!

Zenini in neveste imajo popust!

Brez konkurence! — Prosti ogled!

tapetarska in mizarska delavnica nasproti hotela Mohr
Gosposka ulica 25, MARIBOR o. D.

